

[Svend E. Johansen.]

tolkninger, der er ogsaa noget, der hedder en umiddelbar Forstaaelse ikke blot af Retsplejeloven, men ogsaa af Retsplejelovens Aand, og naar der i § 31, som der saa ofte er gjort opmærksom paa heroppefra, er et Forbud mod at meddele, hvad man har faaet Oplysninger om paa lukkede Retsmøder, saa maa det være klart, i hvert Fald for en almindelig Retsopfattelse, at naar et saadant Forbud gælder hele Befolkningen, saa maa det ogsaa omfatte Justitsministeren. Han er jo ikke, maaske med Undtagelse af i egen Indbildning, en lille Konge, der er hævet op over den øvrige Del af Befolkningen, og for hvem der gælder særlige Undtagelsesbestemmelser. Justitsministeren henviste til Straffelovens §§ 263 og 269, hvori han søgte et Bevis for, at han havde været paa den rigtige Side af Loven. Disse to Paragraffer omtaler berettigede Oplysninger i Almenhedens Interesse. Her er vi igen inde paa, at en Minister søger Ly under den Harmonika, der hedder Almenhedens Interesse, for hvad er det ikke muligt baade for en Minister og for en almindelig Politiker at faa ind under Almenvellets Interesse? Det personlige Skøn, man har i de forskellige Sager, man behandler, eller som man kaster sig ind i, vil for en altid staa som værende Almenhedens Interesse. Jeg har meget svært ved at se, hvilke Almenvellets Interesser der er tjent med den Redegørelse, Justitsministeren har udsendt som sit Votum i denne Sag. Men der findes i Straffeloven en anden Paragraf, nemlig § 152, som jeg anmoder om Tilladelse til at citere, der siger:

„Røber nogen, som virker i offentlig Tjeneste eller Erhverv, hvad han i Tjenestens eller Erhvervets Medfør har erfaret som Hemmelighed, eller hvad der ved Lov“

f. Eks. Retsplejelovens § 31,

„eller anden gyldig Bestemmelse er betegnet som saadan, straffes han med Bøde, Hæfte eller under skærpente Omstændigheder med Fængsel indtil 1 Aar“. Denne § 152 udbygger paa den modsatte Side Retsplejelovens § 31 og vejer saaledes i Virkeligheden Ministerens Argumentation med Forbindelsen mellem Retsplejelovens § 31 og Straffelovens §§ 263 og 269 op.

Et af de meget vigtige Argumenter fra Justitsministerens Side var dette, at Statsadvokaten i Aalborg havde gjort sig skyldig i en urigtig Handling ved at følge Rettens Henstilling om ikke at tage disse Forhold, Redegørelsen omfatter, med i sin Procedure. Altsaa, der er efter Ministerens Oplysninger begaaet en urigtig Handling af Statsadvokaten, og for at bøde paa denne urigtige Handling skynder Rigsadvokaten og Ministeren sig i Fællesskab at begaa en anden urigtig Handling ved at offentliggøre den meget omstridte Erklæring. Jeg har meget vanskeligt ved at se Logikken heri, og navnlig er det mig umuligt at se nogen Undskyldning for den urigtige Handling Nr. 2.

Naar Ministeren hævder, at Appel til Højesteret vilde være for længe, fordi Panikstemningen skulde slaas ned hurtigst muligt, maa jeg spørge: Hvad ligger der egentlig bagved som Motiver for, at det er saa afgørende nødvendigt for Justitsministeren at faa slaet denne Panikstemning ned? Det er dog ikke første Gang i Danmarks Historie, at der har rejst sig Panikstemninger paa Grund af en afsagt Dom. Det er dog ikke første Gang, at danske Borgere har forsamlet sig paa Protestmøder for at udtale deres Misfornøjelse med afsagte Domme, og jeg har aldrig set hverken den nuværende eller tidligere Justitsminister gribe ind for at afværge de Panikstemninger, der i Tidens Løb har været fremme, idet man ganske simpelt er gaaet ud fra den Betragtning, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gjorde gældende, at en saadan Panikstemning hurtigt lægger sig af sig selv. Derfor synes jeg, det kunde være særdeles belejligt og værdifuldt for Tingets Medlemmer at faa Ministerens egentlige Motivering frem for Nødvendigheden af at slaa denne Panikstemning oppe i Nørresundby ned. Hvis man godkender Justitsministerens Beføjelse til, naar han skønner det nødvendigt i Almenhedens Interesse, at udsende drastiske Erklæringer med pikante Afsløringer fra lukkede Forundersøgelserforhør, saa kan det i Virkeligheden medføre en meget alvorlig Konsekvens for Retsplejen i vort Land. Spørgsmaalet er jo nemlig ganske simpelt dette: Hvem bliver saa den næste, Justitsministeren i Velanstændighedens, Moralens og Kulturrens Navn skal slaas ned ud fra sin Opfattelse